

Aktualności MSSF

W tym wydaniu:

2 Ujmowanie przychodów

Proponowane wyjaśnienia i rozwiązania; opóźnienia RSRF

4 Leasing

Nowy standard zaakceptowany do przegłosowania

5 Problemy związane z implementacją MSSF 15

Marcowe spotkanie grupy TRG

7 Wiadomości z Cannon Street

Dyskusja KI dotycząca MSSF 11

Projekt dotyczący leasing

Inicjatywa związana z ujawnieniami

Założenia koncepcyjne

8 Alfabet MSSF

„Z” jak „Zyski”

11 Z przymróżeniem oka

Rady proponują zmiany dotyczące przychodów; RSRF opóźnia datę wejścia w życie o rok

W marcu RMSR (ang. IASB) i RSRF (ang. FASB) kontynuowały omawianie problemów związanych z wdrażaniem nowego standardu dotyczącego przychodów. RSRF odbyła spotkanie we własnym gronie, aby odłożyć o rok datę wejścia standardu w życie dla US GAAP – do 2018 roku, z możliwością wcześniejszego zastosowania w roku 2017.

Ujmowanie przychodów pozostało najgorętszym tematem w marcu, gdy RSRF i RMSR kontynuowały debatę nad problemami związanymi z wdrażaniem nowego wspólnego standardu dotyczącego ujmowania przychodów. Rady zaproponują nowe praktyczne rozwiązanie, które ułatwi okres przejściowy. Rady uzgodniły też inne wyjaśnienia i rozwiązania, ale nie w pełni były zgodne w kwestii podejścia do tych problemów.

Dodatkowo RSRF na oddzielnym spotkaniu postanowiła odłożyć o rok datę wejścia standardu w życie. RMSR będzie dyskutowała o dacie wejścia standardu w życie w tym miesiącu.

Kluczowe decyzje

Data wejścia w życie dla US GAAP

RSRF przegłosowała odłożenie o rok daty wejścia standardu w życie. Nowy standard będzie obowiązywać w przypadku spółek publicznych od lat obrotowych rozpoczynających się po 15 grudnia 2017 r. (w przypadku spółek prywatnych będzie to 15 grudnia 2018 r.). Dozwolone jest wcześniejsze zastosowanie od 15 grudnia 2016 r. (pierwotna data wejścia w życie dla US GAAP).

Okres przejściowy – zmiany do umów i umowy zakończone

Zarówno RSRF, jak i RMSR proponują praktyczne rozwiązanie, które umożliwi jednostkom wykazywanie zmienionych umów na podstawie ceny transakcji na dzień zastosowania standardu po raz pierwszy. Jednostka dokona wówczas jednorazowej alokacji pojedynczej ceny sprzedaży (korzystając z wiedzy zgromadzonej od momentu zawarcia umowy) do wszystkich zrealizowanych i niezrealizowanych obowiązków wykonania świadczeń występujących w danej umowie od jej zawarcia.

Rozwiązanie to eliminuje wymóg oddzielnego wykazywania każdej zmiany do umowy przez cały okres jej obowiązywania. To zwolnienie z powyższego wymogu zostało zaproponowane w odpowiedzi na obawy interesariuszy dotyczące kosztów i złożoności stosowania wytycznych w sprawie zmian do umów w przypadku umów długoterminowych, do których wprowadzono kilka modyfikacji.

RMSR proponuje również rozwiązanie w ramach pełnego podejścia retrospektywnego, które da jednostkom możliwość nieprzekształcania umów, które zostały zakończone przy zastosowaniu poprzednich zasad obowiązujących przed najwcześniejszym z prezentowanych okresów. Jest to rozwiązanie podobne do zwolnienia przysługującego jednostkom stosującym

standardy MSSF po raz pierwszy, które nie muszą stosować nowego standardu dotyczącego przychodów do umów zakończonych w okresie, gdy obowiązywały poprzednie zasady rachunkowości, nawet gdyby nie zostały jeszcze zakończone w przypadku zastosowania do nich nowego standardu. RSRF nie zaproponuje tego rozwiązania.

Prezentacja podatków od sprzedaży pobieranych od klientów

RSRF zgodziła się na zaproponowanie praktycznego rozwiązania umożliwiającego jednostce albo (1) wybranie prezentacji netto dla wszystkich podatków, albo (2) zastosowanie nowego standardu dotyczącego przychodów do oceny, które podatki są nakładane na jednostkę, a które powinny być wyłączone z przychodów. RMSR nie zdecydowała się na przyjęcie tego rozwiązania. Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe według MSSF już teraz mają obowiązek oceniania podatków od sprzedaży zgodnie z obowiązującymi wytycznymi.

Wynagrodzenie niepieniężne

RSRF zgodziła się wprowadzić wyjaśnienie, że wynagrodzenie niepieniężne należy wyceniać na moment zawarcia umowy oraz że ograniczenie dotyczące zmiennego wynagrodzenia ma zastosowanie wyłącznie do zmienności wynikającej z innych przyczyn niż postać wynagrodzenia. Propozycje będą wymagały ujmowania późniejszych zmian wartości godziwej wynagrodzenia bezgotówkowego w wyniku finansowym (tj. ich wyłączenia z przychodów z umów z klientami). Może to oznaczać znaczącą zmianę w stosunku do obecnej praktyki dla sporządzających sprawozdania finansowe według US GAAP. RMSR nie zaproponowała rozwiązania, lecz będzie przyglądała się działaniom RSRF i w razie potrzeby wróci do tematu w przyszłości.

Ściągalność

RSRF zdecydowała się na uściślenie przepisów dotyczących ściągłości, ale nie na zmianę zasad. Zaproponuje wyjaśnienie, że ocena ściągłości nie opiera się na tym, czy całe wynagrodzenie przyrzeczone w umowie zostanie otrzymane. Jednostki powinny analizować prawdopodobieństwo ściągnięcia wynagrodzenia, do którego będą uprawnione w zamian za towary lub usługi, które zostaną przekazane klientowi. Rada zaproponuje też wyjaśnienie rozumienia rozwiązania umowy w kontekście ustalenia, kiedy bezzwrotne płatności można ujmować jako przychody.

RMSR wydawała się popierać kierunek obrany przez RSRF, ale decyzję o tym, czy i jak wyjaśnić wytyczne dotyczące ściągłości, podejmie dopiero na następnym spotkaniu.

Wynagrodzenie z tytułu stosunku agencyjnego

Pracownicy RSRF i RMSR przedstawili aktualne informacje na temat trwającego procesu zbierania opinii w sprawie stosunku agencyjnego, jednak Rady nie podjęły żadnych decyzji w tym obszarze.

Co dalej?

RMSR włączy zmiany uzgodnione podczas spotkania do pakietu proponowanych zmian, który zostanie poddany pod dyskusję w tym roku.

RSRF planuje publikację Aktualizacji Standardów Rachunkowości z 45-dniowym okresem zgłaszania uwag, obejmującej propozycje opisane powyżej. Jest to dodatek do planowanych propozycji odzwierciedlających decyzje RSRF dotyczące licencji na własność intelektualną oraz ustalania obowiązków do wykonania świadczeń.

Więcej informacji można uzyskać z publikacji Marcowe spotkanie Rad oraz Odroczenie przez RSRF znajdujących się pod ww. linkami.

Bilanse spuchną, gdy nowe propozycje dotyczące leasingu będą gotowe do przegłosowania

Jessica Taurae, partner w grupie doradczych usług księgowych, przygląda się statusowi długoterminowego projektu RMSR dotyczącego leasingu.

W marcu RMSR uzgodniła, że zakończone zostały wszystkie niezbędne kroki procesu i tym samym dała swoim pracownikom pozwolenie na rozpoczęcie formułowania ostatecznej treści standardu. Decyzja ta przychodzi niemal 20 lat po wydaniu przez G4+I publikacji *Rachunkowość dotycząca leasingu: Nowe podejście*, proponującej, by wszystkie umowy leasingu były wykazywane jako leasing finansowy. Tego właśnie będzie wymagała RMSR, kiedy zostanie w tym roku opublikowany ostateczny standard.

Etap formułowania standardu może zająć kilka miesięcy, ale nowa rachunkowość dla umów leasingu wydaje się być nieunikniona. Wymogi księgowe dla leasingodawców pozostają w nowym standardzie w dużym stopniu niezmienione. Nie jest tak natomiast w przypadku leasingobiorców.

Jaki wpływ będzie miał nowy standard na wyniki wykazywane przez leasingobiorców?

Leasingobiorcy mają obowiązek ujmowania prawa do korzystania ze składnika aktywów oraz zobowiązania (obowiązku zapłacenia za to prawo, czyli finansowania) w bilansie w przypadku wszystkich umów leasingu. Jednakże jednostki posiadające krótkoterminowe umowy leasingu o okresie obowiązywania do 12 miesięcy oraz umowy leasingu niewielkich aktywów (np. laptopów lub innych małych aktywów) nie mają obowiązku ubruttowania swoich bilansów. RMSR nie zdefiniowała terminu „mały”, ale przewiduje się, że wyda wskazówkę, by traktować tak pozycje, których wartość jako nowych przedmiotów jest niższa niż ok. 5.000 USD.

Leasingobiorca wyceni zobowiązanie w wartości bieżącej przyszłych płatności leasingowych, a następnie wykaże koszt z tytułu odsetek metodą efektywnej stopy procentowej, podobnie jak w przypadku innych zobowiązań finansowych. W początkowym ujęciu składnik aktywów wycenia się w tej samej kwocie, co zobowiązanie z tytułu leasingu, a następnie amortyzuje się go tak, jak inne aktywa, np. rzeczowe aktywa trwałe.

Najważniejszym skutkiem poza większym bilansem będzie wyższy koszt z tytułu odsetek we wcześniejszych latach leasingu. To, w połączeniu z typową amortyzacją liniową aktywów w leasingu, skutkuje łącznym kosztem, który jest wyższy niż liniowy koszt z tytułu leasingu operacyjnego w pierwszej połowie okresu leasingu.

Czym jest leasing?

Definicja leasingu staje się kluczowa w nowym modelu RMSR, jako że od niej zależy rozróżnienie pomiędzy rachunkowością bilansową i pozabilansową i działa jak efekt domina dla wyniku finansowego i wskaźników. Rozgraniczenie pomiędzy leasingiem operacyjnym a usługami nie było jeszcze testowana, jako że w obecnych wytycznych skutki księgowe tego rozróżnienia są minimalne. Zatem podczas gdy w przeszłości kluczowy subiektywny osąd dotyczył klasyfikacji leasingu jako finansowego i operacyjnego, obecnie kluczowy osąd będzie dotyczył tego, czy dana umowa w ogóle jest leasingiem.

Co się stało z ujednocnieniem standardów?

RMSR i RSRF kontynuują wspólne prace nad ulepszeniem rachunkowości leasingu, ale nowe standardy nie będą w pełni jednolite. RSRF będzie dodatkowo wymagała, aby wszystkie umowy leasingu były wykazywane w bilansie; natomiast najistotniejszą różnicą w modelu RMSR jest to, że rachunek zysków i strat leasingobiorców będzie podobniejszy do obecnego modelu. Oznacza to, że RSRF zachowała rozróżnienie pomiędzy leasingiem operacyjnym i finansowym w rachunku zysków i strat leasingodawcy, co jest ogólnie spójne z MSR 17.

Co dalej?

RMSR opublikowała niedawno kilka aktualizacji projektu, z których jedna dotyczy definicji leasingu, a inna praktycznego zastosowania nowego modelu z porównaniem modeli RMSR i RSRF.

Wszyscy analitycy powinni zapoznać się z drugim, najnowszym dokumentem RMSR, dotyczącym praktycznego stosowania nowego modelu. Pomoże im to w zrozumieniu modelu, różnic pomiędzy modelami RSRF i RMSR, a także spodziewanych skutków obu modeli w porównaniu z dzisiejszą praktyką.

Grupa ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów kontynuuje rozmowy

Grupa ds. wdrażania nowego standardu dotyczącego przychodów (Grupa TRG) spotkała się w marcu, już po raz czwarty, aby omówić problemy związane z wdrażaniem nowego standardu dotyczącego przychodów.

Wdrożenie MSSF 15 nie przestaje generować kolejnych problemów. Rady rozpoczęły działania, ale lista problemów rośnie. Grupa TRG omawiała w marcu osiem problemów.

Na kolejnym spotkaniu Rady zastanowią się nad opiniami uzyskanymi od TRG, a szczególnie zastanowią się nad tym, czy potrzebne jest ustalenie dodatkowych przepisów. Więcej informacji można uzyskać tutaj: [In transition](#).

Potencjalne obszary dalszych analiz

Zapłata na rzecz klienta

Grupa TRG omawiała trzy problemy związane z zapłatą na rzecz klienta. Pierwszym problemem jest to, czy wszystkie płatności na rzecz klienta powinny być rozpatrywane w ramach szerszej „relacji z klientem” (tak jak w obecnych przepisach US GAAP), czy tylko płatności dotyczące konkretnej umowy. Niektórzy członkowie Grupy TRG zaproponowali podejście nie tak szerokie, jak w aktualnych zasadach US GAAP, ale też nie tak wąskie, by nie obejmowało płatności nie posiadających treści ekonomicznej, o ile nie są połączone z inną umową.

Drugim problemem jest to, czy wytyczne dotyczące zapłaty na rzecz klienta mają zastosowanie tylko do płatności na rzecz klienta i jego klientów w łańcuchu dystrybucyjnym, czy też szerzej do każdego „klienta danego klienta”. Niektórzy członkowie TRG zwrócili uwagę, że występują tu sprzeczne przepisy, zaś analiza zależy od tego, kto jest „klientem” danej jednostki.

Ostatnim z omawianych problemów był moment ujęcia. Niektórzy zwracali uwagę, że ujmowanie zapłaty na rzecz klienta w momencie złożenia przez jednostkę przyrzeczenia zapłaty wydaje się być sprzeczne z wytycznymi dotyczącymi zmiennego wynagrodzenia, które biorą pod uwagę zamiar jednostki.

Seria odrębnych towarów i usług

Członkowie Grupy TRG zauważyli, że wytyczne dotyczące serii mają zastosowanie do różnych rodzajów towarów i usług przekazywanych na przestrzeni czasu, nie tylko powtarzalnych usług. Niektórzy uważają, że wytyczne te mogą wprowadzać komplikacje, a członkowie TRG ze Stanów Zjednoczonych zaproponowali, aby stosowanie tych wytycznych było opcjonalne.

Inne omawiane tematy

Omawiano też inne tematy, w odniesieniu do których nie przewiduje się dalszych zmian do standardu.

Wykonanie materialnych praw. Członkowie TRG zasadniczo zgodzili się, że wykonanie opcji stanowi kontynuację umowy, ale zwrócili też uwagę, że może istnieć więcej niż jedno praktyczne podejście księgowo.

Istotny element finansowania. Członkowie TRG zasadniczo stwierdzili, że jednostki powinny przyjmować, że różnica czasowa pomiędzy płatnością a realizacją wskazuje na element finansowania. Ta ocena wymaga dokonania subiektywnego osądu. Członkowie TRG omawiali też inne pytania praktyczne dotyczące stosowania wytycznych.

Zmienne opusty. Członkowie TRG stwierdzili, że jednostka powinna najpierw zastosować wytyczne w sprawie alokacji zmiennej zapłaty, a następnie wytyczne dotyczące alokacji opustów do pozostającego jeszcze opustu, który nie są zmienny.

Częściowo spełnione obowiązki wykonania świadczeń. Członkowie TRG zgodzili się ze spostrzeżeniem pracowników Rady, że jeżeli jednostka już przekazała towary lub usługi na dzień zawarcia umowy, właściwe jest ujęcie przychodów odnoszących się do części obowiązku wykonania świadczeń wypełnionej na dzień zawarcia umowy.

Gwarancje. Członkowie TRG przyznali, że wymagane będzie dokonywanie subiektywnego osądu, czy gwarancja stanowi odrębny obowiązek wykonania świadczeń. Czynniki, które

należy wziąć pod uwagę, obejmują to, czy gwarancja jest wymagana przepisami prawa, długość gwarancji oraz charakter przyrzeczeń złożonych w ramach gwarancji.

Składki (tylko US GAAP). Członkowie TRG zasadniczo zgodzili się, że składki otrzymywane przez organizacje non-profit nie wchodzi w zakres nowego standardu dotyczącego przychodów w systemie US GAAP.

Wiadomości z Cannon Street

Ostateczne decyzje KI dotyczące MSSF 11

Na spotkaniu w marcu 2015 r. KI sfinalizowała swoje decyzje w kwestii szeregu zagadnień. Decyzje te były zasadniczo spójne ze wstępnymi decyzjami omawianymi w listopadzie (zobacz *Aktualności MSSF, grudzień/styczeń*). Potwierdzono następujące istotne kwestie:

- Ocena innych faktów i okoliczności powinna skupiać się na tym, czy dane fakty i okoliczności skutkują powstaniem egzekwowlanych praw do aktywów i obowiązków wykonania zobowiązań.
- W przypadku gdy udział produkcji nabywanej przez uczestnika wspólnego działania będzie różnił się od jego udziału własności we wspólnym działaniu, konieczne będzie stosowanie subiektywnego osądu przy ustalaniu odpowiedniego ujęcia księgowego.
- Uczestnicy wspólnego działania powinny ujmować przychody tylko wówczas, gdy wspólne działanie sprzedaje swoją produkcję osobom trzecim.

Publikacja ostatecznych decyzji zamyka dyskusje KI na temat MSSF 11. Przegląd Powdrożeniowy MSSF 11 ma rozpocząć się w 2016 roku.

Leasing

RMSR zamknęła swoje obrady na temat projektu dotyczącego leasingu i zdecydowała, że ponowne poddawanie projektu pod dyskusję nie jest konieczne, ponieważ mało prawdopodobne jest uzyskanie jakichkolwiek nowych informacji. (Zobacz strona 1).

RMSR wstępnie zdecydowała o następujących ujawnieniach w sprawozdaniu finansowym leasingobiorcy w momencie pierwszego zastosowania nowego standardu:

- średnia ważona krańcowa stopa procentowa na dzień pierwszego zastosowania oraz
- wyjaśnienie ewentualnych różnic wynikających z zastosowania nowego standardu.

Jednostki mogą również przedstawić te ujawnienia w śródrocznych sprawozdaniach finansowych po okresie przejściowym, zależnie od istotności ich wpływu.

Inicjatywa dotycząca informacji do ujawnienia

Zasady ujawniania informacji

RMSR uzgodniła podstawowe zasady, w sprawie których ogólny standard dotyczący informacji do ujawnienia powinien podawać wytyczne:

- określenie „podstawowego sprawozdania finansowego”,

- określenie zamierzonej lokalizacji wymaganych ujawnień oraz
- opis roli podstawowego sprawozdania finansowego.

Dodatkowo podjęta została wstępna decyzja o niepodejmowaniu dalszych prac mających na celu ponowną ocenę, które składniki sprawozdania finansowego składają się na aktualne podstawowe sprawozdanie finansowe. RMSR planuje kontynuować obrady w kwietniu.

Istotność

RMSR wyraziła swoje poparcie dla kierunku proponowanej Deklaracji Praktyki w sprawie stosowania kryterium istotności. Projekt do dyskusji jest planowany na czerwiec 2015 roku.

Założenia koncepcyjne

RMSR planuje publikację projektu standardu do dyskusji w drugim kwartale 2015 roku. RMSR przedyskutowała problemy, jakie pojawiły się w związku z formułowaniem projektu i wstępnie postanowiła:

- wyjaśnić, w jaki sposób niepewność co do wyceny może wpływać na znaczenie informacji finansowych,
- zastosować terminy „sprawozdanie z wyniku finansowego” i „inne całkowite dochody” oraz
- dodać dalszą dyskusję na temat tego, jak ustalać granice jednostki sprawozdawczej, która nie jest jednostką prawną.

RMSR planuje publikację projektu standardu do dyskusji w drugim kwartale 2015 roku.

Alfabet MSSF: „Z” jak „Zyski z obligacji rządowych i inne problemy dotyczące stopy dyskonta”

Frances White z grupy doradczych usług księgowych PwC w Australii przygląda się stopom dyskonta dla rezerw i odpisów z tytułu utraty wartości oraz skutkom niepewności klimatu gospodarczego

Większa zmienność rynków globalnych, spadające ceny towarów, niepokoje polityczne, wysokie bezrobocie i niepewność gospodarcza mogą wpływać na stopy dyskonta. Niestety sporządzający sprawozdania finansowe nie mogą przyjąć wspólnego podejścia do ustalania stopy dyskonta, które będzie odpowiednie dla wszystkich. Różne standardy rachunkowości zawierają różne wymogi. W tym artykule przyglądamy się głębiej wymogom w zakresie stóp dyskonta dla rezerw i utraty wartości.

Rezerwy

Podstawowe zasady dotyczące stóp dyskonta

MSR 37 wymaga dyskontowania rezerw, w przypadku gdy wartość pieniądza w czasie jest

istotna. Stosowana stopa dyskonta to stopa wolna od ryzyka przed opodatkowaniem, skorygowana o ryzyka charakterystyczne dla danego zobowiązania. Powszechną praktyką jest stosowanie stopy „zwrotu” z obligacji rządowych dla kraju, w którym obowiązek powstaje, jako że jest to zazwyczaj nominalna wolna od ryzyka stopa przed opodatkowaniem.

Stopa dyskonta nie powinna odzwierciedlać ryzyk, o które przyszłe przepływy pieniężne już zostały skorygowane. W praktyce czasami trudno jest ustalić odpowiednią korektę stopy dyskonta o ryzyko. Większość jednostek koryguje swoje przepływy pieniężne o ryzyko, a następnie dyskontuje je stosując wolne od ryzyka stopy obligacji rządowych.

Zmieniające się warunki gospodarcze

Stopy obligacji rządowych zazwyczaj ulegają zmianie w zależności od warunków rynkowych. Efekt zmiany stóp obligacji rządowych, a tym samym stopy dyskonta dla rezerw, może być szczególnie istotny w przypadku, gdy obowiązek dotyczy kosztów, które mają być poniesione w odległej przyszłości, na przykład w przypadku obowiązków związanych z wycofaniem z użytkowania. Jako podstawę stopy dyskonta należy przyjąć możliwą do zaobserwowania stopę rynkową na koniec okresu sprawozdawczego. Zasada ta obowiązuje niezależnie od tego, czy występuje zmienność rynku lub niepewność gospodarcza. Nie należy jako alternatywnego rozwiązania przyjmować stóp ustalanych innymi metodami (np. długoterminowa średnia lub stopa odzwierciedlająca własne koszty finansowania zewnętrznego jednostki).

Od zasady tej można przyjąć wyjątek, gdy stopa obligacji rządowych jest nienormalnie wysoka lub nienormalnie niska (a nawet ujemna). Na przykład znaczny wzrost prawdopodobieństwa niewywiązania się z obowiązków umownych lub polityka rządu mająca na celu pobudzenie gospodarki (np. ilościowe złagodzenie polityki pieniężnej) mogą wskazywać, że stopa obligacji nie jest w danym okresie wolna od ryzyka. W takich okolicznościach może być wymagane zastosowanie innej metody ustalenia odpowiedniej stopy. Tym niemniej, samo występowanie zmiennych stóp po dacie bilansu nie uzasadnia odstępstwa od stóp przyjętych na dzień bilansowy.

Ważny jest także wybór stopy obligacji rządowych, która odpowiada dacie wymagalności zobowiązania. Pomoże to zminimalizować skutki zniekształconych stóp, jako że nienormalnie niskie stopy dotyczą zazwyczaj krótszego okresu, gdzie dyskonto ma mniejsze oddziaływanie. W przypadku zobowiązań o dłuższych terminach wymagalności zyski z obligacji o dłuższych terminach wymagalności są zazwyczaj wyższe i charakteryzują się mniejszą zmiennością.

Ujemne stopy procentowe na dłuższą metę mogą być połączone z deflacją, co ogranicza ujemną wartość realnych stóp. W przeciwnym razie mogą z większym prawdopodobieństwem odzwierciedlać inne czynniki niż wartość pieniądza w czasie.

Utrata wartości

Podstawowe zasady dotyczące stóp dyskonta

Stopa wolna od ryzyka jest tylko jednym z czynników decydujących o wysokości stóp dyskonta stosowanych w przypadku odpisów z tytułu utraty wartości. Pierwszym czynnikiem zgodnie z MSR 36 jest to, jaki model jest stosowany dla ustalania utraty wartości – wartość użytkowa czy wartość godziwa pomniejszona o koszty zbycia. Różne modele wymagają zastosowania różnych stóp dyskonta.

Wartość użytkowa

Wartość użytkowa uwzględnia wartość odzyskiwalną składnika aktywów w okresie jego

dalszego użytkowania i ostatecznego zbycia. W rezultacie stopa dyskonta będzie stopą przed opodatkowaniem, która odzwierciedla stopę zwrotu, jakiej inwestorzy oczekivaliby z takiej inwestycji. Powinna uwzględniać aktualną rynkową ocenę wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka charakterystyczne dla składnika aktywów, o które przyszłe przepływy pieniężne nie zostały skorygowane.

W praktyce często wychodzi się od średniego ważonego kosztu kapitału (WACC), który koryguje się biorąc pod uwagę sposób, w jaki rynek będzie oceniał ryzyka związane z danym składnikiem aktywów. Średni ważony koszt kapitału uwzględnia zazwyczaj kraj i ryzyko kursowe, i jest również stopą po opodatkowaniu. Stopę tę należy jeszcze skorygować o ryzyka charakterystyczne dla danego składnika aktywów w stopniu, w jakim nie zostały one uwzględnione w przepływach pieniężnych. Należy ją również dodatkowo skorygować w celu odzwierciedlenia stopy przed opodatkowaniem.

Wartość godziwa pomniejszona o koszty zbycia

Wartość godziwa pomniejszona o koszty zbycia przyjmuje wartość odzyskiwalną składnika aktywów jako wartość godziwą na koniec okresu sprawozdawczego pomniejszoną o koszty zbycia. Wartość godziwą reguluje MSSF 13. Wycena uwzględnia założenia, jakie przyjmą uczestnicy rynku szacując wartość godziwą składnika aktywów.

Oznacza to, że nie mają zastosowania niektóre ograniczenia nałożone przez MSR 36. Przepływy pieniężne powinny odzwierciedlać hipotetycznego nabywcę na podstawowym rynku dla danego składnika aktywów. Może to na przykład obejmować restrukturyzację, jeżeli przewiduje się, że uczestnik rynku może podjąć takie działanie. Stopa dyskonta powinna również być stopą po opodatkowaniu.

Zmieniające się warunki gospodarcze

Stopa dyskonta obejmuje ryzyka charakterystyczne dla danego składnika aktywów, dlatego ośrodki wypracowujące środki pieniężne (OWŚP) o różnych profilach ryzyka działalności lub ryzyka krajowego stosują zazwyczaj inne stopy dyskonta. Tak więc można oczekiwać, że różne OWŚP będą różnie reagowały na niepewność gospodarczą.

W obecnych warunkach gospodarczych mało prawdopodobne jest, że obniżenie stopy wolnej od ryzyka opartej na obligacjach skarbu państwa spowoduje ogólne obniżenie średniego ważonego kosztu kapitału (WACC), ponieważ najprawdopodobniej nastąpi równoważący wzrost premii z tytułu ryzyka, spowodowany na przykład podwyższonym ryzykiem dla danego kraju lub ryzykiem związanym z instrumentami kapitałowymi. Inaczej mówiąc, nie będziemy spodziewać się, że składnik aktywów będzie wart więcej w trudnym środowisku gospodarczym. Chociaż stopa wolna od ryzyka może spaść, inne ryzyka związane z danym składnikiem aktywów i niepewnością klimatu gospodarczego zrównoważą niską stopę wolną od ryzyka.

Zmieniające się warunki gospodarcze zwiększają ryzyko, a tym samym zwiększają stopę zwrotu, jakiej potencjalni nabywcy będą żądać – na rynku zmagającym się z problemami kupujący będą chcieli zapłacić mniej za dany składnik aktywów. W związku z tym stopa dyskonta w wyliczeniu wartości godziwej może wzrosnąć.

Kluczowe wnioski

W czasach niepewności gospodarczej należy pamiętać, że zmieniające się warunki gospodarcze będą miały wpływ na stopy dyskonta. Przy podejmowaniu decyzji, jaką stopę dyskonta zastosować należy pamiętać o następujących kluczowych zasadach:

- Stopy dyskonta nie są „w jednym rozmiarze”. Różne standardy rachunkowości zawierają różne wymogi. Niezależnie od tego, który model stosujemy, należy pamiętać o odzwierciedleniu ryzyka, czy to przez korektę przepływów pieniężnych, czy poprzez stopę dyskonta.
- Zmieniające się stopy wolne od ryzyka będą w różny sposób wpływały na wyliczenia odpisów z tytułu utraty wartości i rezerw. W obu przypadkach wpływ będą miały zmieniające się warunki gospodarcze i należy z ostrożnością ustalać stopy dyskonta dla obu w czasach niepewności rynkowej lub zmienności.
- Stopy dyskonta powinny odzwierciedlać warunki na koniec roku. Zmienność po dacie bilansowej jest zdarzeniem niewpływającym na ubiegły rok obrotowy, chociaż może być wymagane dokonanie dodatkowych ujawnień.

Z przymrużeniem oka

Aby uzyskać dalszą pomoc w kwestiach technicznych związanych z MSSF prosimy o kontakt:

Połączenia jednostek gospodarczych i przyjęcie MSSF

mary.dolson@uk.pwc.com: Tel.: + 44 (0) 207 804 2930

Instrumenty finansowe i usługi finansowe

gail.l.tucker@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 117 923 4230

jessica.taurae@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 212 5700

gabriela.d.martinez@uk.pwc.com: Tel: + 44 (0) 207 804 4464

Zobowiązania, ujmowanie przychodów i inne zagadnienia

tony.m.debell@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 213 5336

richard.davis@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3238

a.allocco@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3722

Wydawca „Aktualności MSSF”

Andrea Allocco

a.allocco@uk.pwc.com: Tel: +44 (0) 207 212 3722

Niniejszy artykuł został opracowany w celach informacyjnych i stanowi jedynie ogólne wytyczne. Nie uwzględnia on celów, sytuacji finansowej ani potrzeb konkretnego czytelnika i nikt nie powinien działać na podstawie informacji zawartych w artykule przed uzyskaniem niezależnej porady profesjonalisty. Nie udziela się żadnego oświadczenia ani gwarancji (wraźnej lub dorozumianej) co do dokładności lub kompletności informacji zawartych w artykule i – w zakresie dozwolonym prawem – PricewaterhouseCoopers LLP, jego członkowie, pracownicy i przedstawiciele nie biorą na siebie żadnych zobowiązań prawnych lub finansowych ani obowiązku staranności w odniesieniu do działań lub zaniechań Państwa lub dowolnej innej osoby na podstawie informacji zawartych w niniejszym artykule oraz wszelkich decyzji podejmowanych na jego podstawie.

© 2015 PricewaterhouseCoopers. Wszelkie prawa zastrzeżone. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do sieci firm członkowskich PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi oddzielny i niezależny podmiot prawny.